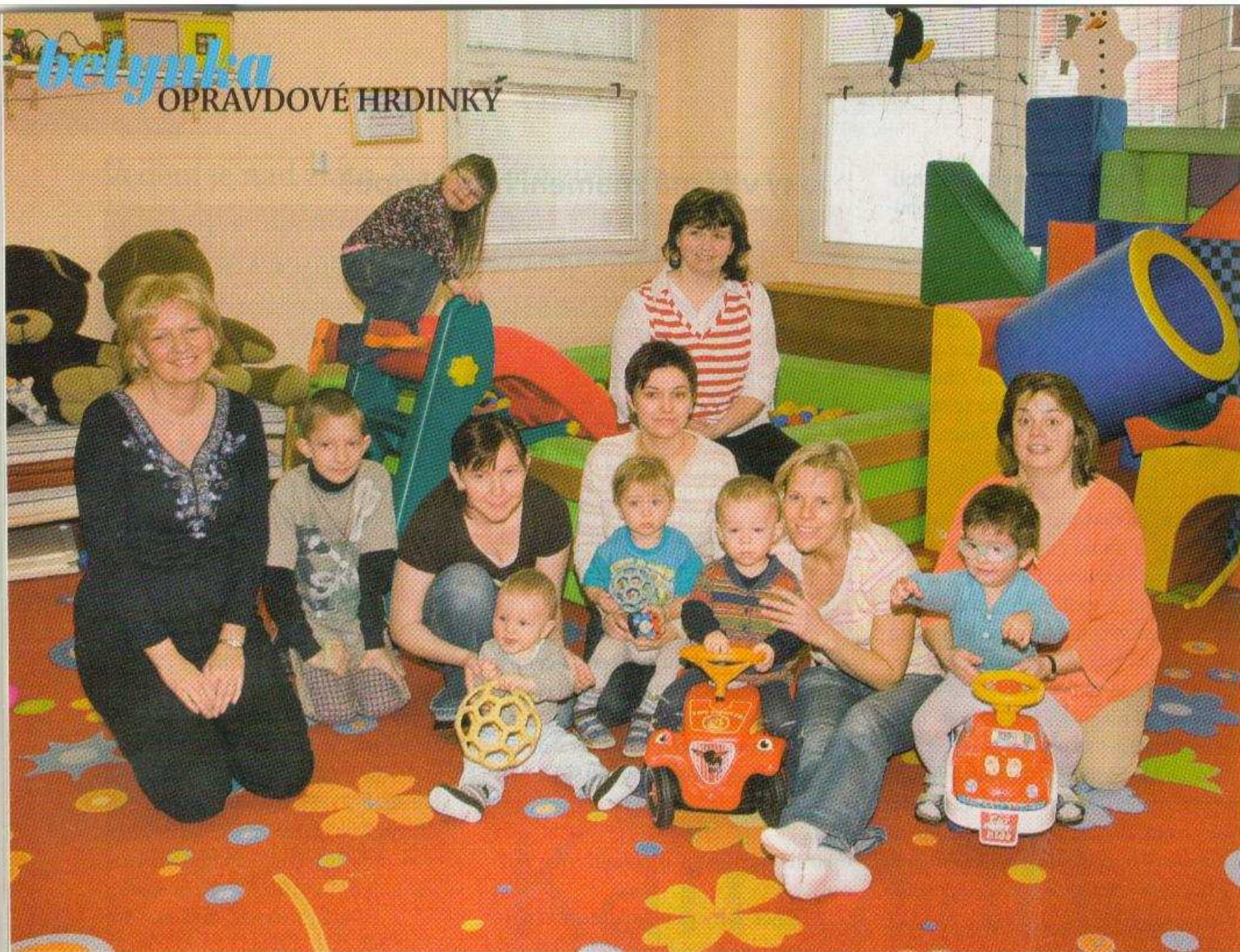

belinka

OPRAVDOVÉ HRDINKY

Co Motýlek nabízí?

Toto komunitní centrum poskytuje:

- V Centru denních služeb zaměřeném na podporu dětí se zdravotním postižením: canisterapii, muzikoterapii, logopedii, keramiku, dětský klub, speciální plavání, tvůrčí dílna, školičku Motýlek, svépomocné skupiny pro rodiče, půjčovnu odborné literatury a hraček, rekondiční pobyty, skupinové hlídání dětí s postižením, odlehčovací služby

- V klasickém mateřském centru pak dopolední herna, logopedii, keramiku, relaxační malování, divadélko, angličtinu pro děti, aj.

- Nizkoprahovský klub Pacific

Více informací najdete na:

www.motylek.org

nebo na adrese Vlčkova 1067,

Praha 14 – Černý Most.

Motýlek pro děti, mámy i táty, kteří měli trochu méně štěstí...

Odpočinek! Magické slovo i pro rodiče se zdravými dětmi, natožpak ty s těmi handicapovanými.

Jenže kam jít, když vaše ratoolest potřebuje oproti většině ostatních individuální jednání, pomalejší tempo a hlavně odborný přístup?

Text: Denisa Prošková

Pokud máte děti zdravé jako řípa a navíc jste nekolektivní introvert jako já, říkáte si, že je fajn, že mateřská centra existují, ale to je tak všechno. Nepáchla byste tam, ani kdyby vám za to platili. A pak se vaší kamarádce, kterou znáte ze studií jako veselou bezstarostnou holku plnou kariérních plánů, narodí dítě. Je na něm už od prvního letmého pohledu do zavinovačky vidět, že mu to bude vždycky myslet pomaleji, než se očekávalo. Najednou začnete běžnou realitu vidět jejíma očima. Že se musí rozloučit s prací, na kterou se léta připravovala a dosti na ní lpěla, jenomže ta práce vyžaduje vysoké nasazení, které už nejspíš nikdy žádnému zaměstnavateli nenabídne. Tím pádem rapidně zchudne a navíc s vědomím, že to už lepší nebude. Pak po dvou letech přijde manžel a sdělí jí, že ví, že je hajzl, ale prostě TO už není schopen dál zvládat a odchází. Pokud taková maminka nemá obětavé, pomáhací (a hlavně při síle) rodiče, stane se existenčně závislá na státu, který ji hodí do jednoho pytle s různými „nemakačenky“. Navíc se ocitne v sociální izolaci, protože se svým „trochu jiným“ dítětem vlastně nemá kam jít. Přijde o řadu známých, pohled na cizí průšvihů zúzkostňuje: všichni, abychom ustáli vlastní starosti, máme tendence se lidem „s problémem“ intuitivně vyhýbat. A tak se stahuje víc a víc do ulity, upíná k potomkovi, kterému by ovšem naopak otrkávání se mezi ostatními, a to i zdravými dětmi náramně prospělo. ... Mateřská centra jsem začala brát na milost, zajímalo mne hlavně, jaký typ matek je zakládá a organizuje. Jestli existuje podobný princip jako u adeptů studia psychologie: tam se také hlásí řada labilních lidí, potřebujících si vyřešit nějaký osobní deficit.

Prestižní výsledek na neprestižní adrese

Zakladatelky komunitního centra Motýlek Zuzana Jelenová a Hana Urbanová nejsou žádné „frustrátky“, které si „pácháním dobra“ kompenzují nepřijezené osudu a osamělost. Naopak se obě shodují, že jen díky silnému zázemí

Hana Urbanová zakladatelka a ředitelka KC Motýlek (vlevo) a Zuzana Jelenová, předsedkyně Sdružení na pomoc dětem s handicapem a spoluzakladatelka Motýlku, dobře vědí, co postižené děti a jejich rodiče potřebují

domova a velkému pochopení svých manželů i dětí mohou dělat to, co dělají na „plné pecky“. Paní Urbanová vystudovala Střední zdravotnickou školu, obor rehabilitační pracovník a následně k tomu přidala vysokoškolské vzdělání na FTVS, přímo obor tělesná a pracovní výchova zdravotně postižených. Paní Jelenová je pro změnu absolventkou kulturologie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Samy se smíchem podotkly, že naopak sdružovací typy v době mateřské dovolené byly. A že v době, kdy nebyla rodina a mateřství zdaleka tak „profláklé“.

Zájemci z celé Prahy

Motýlek našel prostory na sídlišti Černý most. Pro nepražáky, adresa „Čerňák“ zrovna prestiží nesrší. Panelákové oblodárium, kotel, kde se míchají rodiny příslušející ke střední vrstvě, jež si na hypotéku koupily byty v přílehlých novostavbách, se starousedlíky, pro které v minulosti přidělení bytu v této lokalitě byla jediná šance jak zůstat v Praze, až po výrazně sociálně slabé, kteří sem byli vystěhováni. „A vidíte, do našeho centra jezdí maminky s dětmi z celé Prahy i z takzvané luxusních čtvrtí typu Dejvice,“ reagují jeho zakladatelky na dotaz, jestli jim „blbá adresa“ nekazí pověst.

Stojí to za to

Potíže? Jako všude. Peníze. „To, že tři roky fungujete bez skandálů, s účetnictvím, které můžete kdykoli s čistým svědomím předvést, že máte plno a ro-

diče si na nás dávají ústně doporučení, nehraje roli,“ říká velmi věcně Zuzana Jelenová. A nemusí ani dodávat, jak úmorné je každoročně dokazovat, jak je Motýlek pro postižené děti a jejich rodiče důležitý a náklady na jeho provoz opodstatněné.

Rehabilitace i zábava

Do centra denních služeb chodí děti mimo jiné za čtyřnohými kamarády na canisterapii, o kterou je tak velký zájem, že přesahuje možnou kapacitu, na logopedii, cvičení k rozvoji motoriky, plavání, keramiku i muzikoterapii a do dalších tvůrčích dílen.

Relax pro rodiče

Který rodič občas nepotřebuje malou psychoterapii na téma „naši dárečci“? A to i ten, který si vlastně ani nemá na co stěžovat, protože jeho dítě je zdravé a nepotřebuje jeho celodenní fyzické i psychické nasazení. Jak nutně si potřebují „ulevit“ a normálně popovídat, předat zkušenosti, vzájemně se podpořit a povzbudit rodiče postižených dětí, to si my ostatní ani neumíme představit. V Motýlku však přesně vědí, o čem jde. Proto pro rodiče pořádají tzv. svépomocné skupiny, které navštěvuje i psycholog. Jejich děti si v té době trénují seznamování, spolupráci a toleranci v herně, kde je samozřejmě zajištěno hlídání. Veliký zájem je i o celodenní skupinové hlídání dětí, které probíhá obvykle v sobotu. To je příležitost, aby rodiče mohli alespoň na chvíli myslet třeba jen sami na sebe.